

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/533/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312206918
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8312206918.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou v spore žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava, zast HMG & PARTNERS, s. r. o., Štefanovičova 12, Bratislava proti žalovanému Z. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 3906,09 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 29. 5. 2012 na tunajší súd žalobu, ktorú doplnil podaním doručeným súdu dňa 25. 7. 2012 a ktorou žiadal žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy 3906,09 eur, úroku vo výške 17,70% ročne zo sumy 3352,83 eur od 22. 12. 2010 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3352,83 eur od 22. 12. 2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 5. 2006, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1659,70 eur pri úroku 17,70%, pričom dlžník sa tento úver zaviazal splatiť mesačnými splátkami vždy k 20. dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky 20. 6. 2006 a konečnej splatnosti úveru 20. 5. 2011. Žalovaný svoj záväzok zo zmluvy neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti úveru.

Právny predchodca žalobcu postúpila pohľadávku na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010, pričom ju dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 21. 12. 2010, dlh žalovaného predstavoval sumu 3906,09 eur, z ktorej je istina po splatnosti 3352,83 eur a úroky z omeškania 553,26 eur. Istina 3352,83 eur sa ďalej úročí riadnym dohodnutým úrokom vo výške 17,70% ročne a zákonným úrokom z omeškania 9,25%. Žalovaný dlh neuhradil, preto žalobca podal na súd žalobu.

2. Súd vo veci rozhodol vydaním platobného č.k. XXRo/XXX/XXXX-XX zo dňa 1. 8. 2012, ktorý bol následne zrušený uznesením zo dňa 23. 10. 2012, pretože sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Následne súd žalobe žalobcu vyhovel rozsudkom zo dňa 16. 1. 2013 č.k. 17C/533/2012-124, proti ktorému žalovaný podal odvolanie s odôvodnením nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na ustanovenie §92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z..

4. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30. 11. 2017 č.k. 6Co/4/2017-159 tak, že zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, či súd prvej inštancie skúmal otázku aktívnej legitímácie žalobcu s poukazom na ust. §92 ods. 8 zákona č o bankách, ktoré stanovuje podmienky postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt. Obsah spisu nasvedčuje skutočnosti, že pôvodným veriteľom žalovaného bola Slovenská sporiteľňa, a s., teda banka, ktorá pohľadávku voči žalovanému postúpila na žalobcu. Bolo preto potrebné skúmať, či k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade so zákonom o bankách, a teda či žalobca je nositeľom ním uplatneného práva. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia citoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, konštatoval, že v predmetnej veci došlo k zosplatneniu úveru. V odôvodnení však abscentuje skutkové aj právne posúdenie veci vo vzťahu k dôvodnosti žaloby čo do žalobcom uplatneného práva na úhradu zmluvných úrokov po zosplatnení dlhu do zaplatenia dlhu, a to napriek skutočnosti, že otázka platenia úrokov dojednaných ako cena a odplata za úverovú službu v spotrebiteľskom vzťahu v období po splatnosti úverovej istiny, je zásadnou právnou otázkou. Súd prvej inštancie neuviedol, z akej kogentnej právnej normy, z ktorej by vyplývala povinnosť dlžníka platiť bližšie neurčenú dobu úroky popri úrokoch z omeškania, pri rozhodovaní vychádzal. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržiavanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Do úvahy prichádzajú prípadne aj iné nároky z porušenia práva vyvolaného dlžníkom (náhrada škody, vydanie bezdôvodného obohatenia). Dôležité je však, že ich povahou ide nie o plnenia tvoriace cenu/odplatu za úver, ale o nároky z porušenia práva. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie.

5. Tunajší súd uznesením zo dňa 28. 6. 2018 č.k. 17C/533/2012-200 nevyhovel návrhu spoločnosti MLK group s.r.o., Betliarska 11, Bratislava - Petržalka zo dňa 28. 5. 2018, ktorý bol tunajšiemu súdu doručený dňa 29. 5. 2018, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila táto spoločnosť.

Z obsahu tohto uznesenia vyplýva, že dňa 29. 5. 2018 došlo na súd podanie spoločnosti MLK group s.r.o., Betliarska 11, Bratislava - Petržalka, ktorá predložila súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 3. 2015 s tým, že sa stala veriteľom pohľadávky, ktorá je uplatnená v predmetnom súdnom konaní. Zároveň táto spoločnosť poukázala na ustanovenie §80 ods. 2 C.s.p. a súhlasila so zmenou na strane žalobcu a vstupom do sporu na miesto žalobcu.

Súd nevyhovel návrhu spoločnosti MLK group s.r.o., Betliarska 11, Bratislava - Petržalka na zmenu žalobcu v tomto konaní a to z dvoch dôvodov. Jednak z dôvodu, že návrh na zmenu nepodal žalobca, ale spoločnosť MLK group s.r.o., Betliarska 11, Bratislava - Petržalka, na ktorú mala byť pohľadávka postúpená Zmluvou a s poukazom na ustanovenie §80 ods. 1 C.s.p. návrhu tejto spoločnosti v danej veci nemožno vyhovieť. Súd na procesné nástupníctvo neprihliada ex offio, ale len na návrh žalobcu. Nová právna úprava oproti doterajšej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku už vypustila možnosť podania tohto návrhu zo strany toho, na koho boli práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná, prevedené alebo na koho prešli. Druhým dôvodom, na základe ktorého nebolo vyhovené návrhu žalobcu na zmenu je, že súd túto zmenu nemôže pripustiť, lebo žalobca GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava ani po doručení uznesenia Krajského súdu v Prešove a ani na výzvu súdu nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu s poukazom na ustanovenie §92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré stanovuje podmienky postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt. V danej veci pôvodným veriteľom žalovaného bola banka, ktorá pohľadávku voči žalovanému postúpila na žalobcu. Súd je preto povinný skúmať, či k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade so zákonom o bankách a teda či žalobca GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava je nositeľom ním uplatneného práva. Keďže nikto nemôže previesť na iného viac práv než má sám, z tohto pohľadu súd posúdil, že ďalšie postúpenie je neplatné.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 4. 7. 2018.

6. Súd vypočul zástupcu žalovaného a oboznámil sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpismi z účtu, zmluvou postúpení pohľadávok a jej prílohami, oznámením o postúpení pohľadávok a zistil tento skutkový stav.

7. Medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 29. 5. 2006 pod č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1659,69 eur (50 000 Sk) pri úroku 17,7% ročne. Dlžník sa úver zaviazal vrátiť mesačnými splátkami, splatnými k 20. dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky 20. 6. 2006 a konečnou splatnosťou úveru 20. 5. 2011.

8. Bližšie podmienky medzi účastníkmi zmluvného vzťahu boli dohodnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, IČO: 00 151 653.

Podľa čl. 7.6.1. písm. a), b), a) Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo

a) ak je klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 10dní alebo

b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

9. Podľa predloženého výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX, odporca dňa 20.05.2006 titulom úveru čerpal sumu 50 000 Sk, teda nie 100 000 Sk, ako je to uvedené v zmluve. Splátky hradil takto: dňa 20.06.2006 vo výške 796,18 Sk, dňa 20.06.2006 sumu vo výške 518,82 Sk, dňa 20.07.2006 vo výške 1.315,-Sk, dňa 18.09.2007 vo výške 1.315,-Sk, dňa 16.10.2006 vo výške 1.315,-Sk, dňa 20.10.2006 vo výške 278,78,-Sk, dňa 16.11.2006 vo výške 1.036,22,-Sk, dňa 18.12.2006 vo výške 1.315,-Sk a dňa 20.12.2006 vo výške 1315,-Sk, t.j. spolu uhradil na splátkach len sumu 9.205 Sk, čo predstavuje 305,55 eur. Všetky tieto splátky boli uhradené ešte pred postúpením pohľadávky. Žiadnu ďalšiu splátku už neuhradil. Tieto splátky boli započítané v časti na úhradu úrokov z omeškania splatných do 18.12.2006 v sume 100,90,-Sk, t.j. 3,35 eur a v zostávajúcej časti 302,20 eur boli započítané na úhradu istiny.

Ďalej z tohto výpisu z účtu vyplýva, že odporcovi boli vyúčtované poplatky za správu úveru a to 2x po 50 Sk = 100,-Sk (3,32 eur), 30x po 60Sk = 59,75 eur, 21x 1,99 eur = 41,79 eur a 3x po 2,99 eur = 8,97 eur a poplatky za upomienky a to 3x po 200 Sk = 600 Sk (19,92 eur) za prvú upomienku a 1 x po 500 Sk = 500Sk (16,60 eur) za druhú upomienku. Kapitalizované riadne úroky, podľa výpisu z účtu predstavujú sumu 1.844,99 eur. Úroky z omeškania za obdobie od 21.01.2007 do 21.12.2010 tvorili sumu 553,26 eur. Celková dlžná istina ku dňu 21.12.2010 tvorila sumu 3.352,83 eur a to vrátane istiny úveru, úrokov a poplatkov.

10. Žalobca predložil súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/X. zo dňa 21. 12. 2010 a prílohy k tejto zmluve, na základe ktorých právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, mal postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 3906,09 eur, na žalobcu.

Uvedenú skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému listom zo dňa 28. 12. 2010. K uvedenému listu žalobca predložil len fotokópiu prednej časti doručenky, z ktorej nie zrejmé, že zásielka nebola žalovanému doručená, avšak nie je zrejmé, z akého dôvodu, pretože chýba druhá strana listu.

11. Právny zástupca žalovaného vo svojich písomných vyjadreniach, ako aj na pojednávaní žiadal žalobu žalobcu zamietnuť z dôvodu, že žalobca nemá v danej veci aktívnu vecnú legitimáciu s poukazom na ustanovenie §92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z.. Na podporu svojich tvrdení poukázal napr. na rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 4. 2018, rozsudok OS v Bardejove 7C/161/2013 zo dňa 26. 1. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 3. 2015 sp. zn. 4Co/145/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 2. 2015 sp. zn. 19Co/177/2014, ako aj ďalšie rozhodnutia slovenských súdov.

12. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že podanú žalobu je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia §2 ods. 1 písm. a) a b) Zák. č. 634/1992 Z.z, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa článku 2 písm. b) Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k obchodu, podnikaniu alebo povolaniu.

Podľa článku 2 písm. c) Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa článku 10 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.4.1993, členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31.12.1994. Bezodkladne o tom informujú Komisiu. Tieto ustanovenia sa uplatnia na všetky zmluvy uzatvorené po 31.12.1994.

Podľa ustanovenia §879g Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 1. 4. 2004, týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev uvedené v prílohe, kde okrem iných aktov, je uvedená aj Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Keďže citovanú smernicu Slovenská republika prebrala do svojho právneho poriadku s účinnosťou od 1. 4. 2004, súd posúdil úverovú zmluvu a podmienky dojednania zmluvy aj podľa tejto smernice.

Podľa ustanovenia §2 písm. a) a b) Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ustanovenia §3 ods. 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia §4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia §4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia §4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ustanovenia §4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

13. Súd na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzatvorená 29. 5. 2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení §52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy, kde v ustanovení §2 písm. a) a b) je vymedzený pojem spotrebiteľ a predávajúci a síce spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Nepochybne, zmluva prejednávaná v tomto konaní je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako aj smernicu Rady 93/13/EHS. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne spotrebiteľské právo. Podľa §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa.

Taktiež na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať aj Zák. č. 258/2001 Z.z., kde v ustanovení §2 písm. a) a b) Zák. č. 258/2001 Z.z. je špecifikovaný spotrebiteľský úver a zmluva o spotrebiteľskom úvere a v ustanovení §4 ods. 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. je definovaný veriteľ a spotrebiteľ.

14. Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z jeho označenia v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie, je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť,

aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. eurokonformným výkladom.

15. Ďalej podľa listinných dôkazov, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010, spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava, mala postúpiť svoju pohľadávku zo spornej Zmluvy na spoločnosť postupníka - žalobcu. Dlh žalovaného bol vyčíslený na sumu 3906,09 eur, ktorá pozostáva z istiny 3352,83 eur a úroku z omeškania 553,26 eur.

Podľa ustanovenia §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia §92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z., účinného ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia §525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Vo všeobecnosti vecnou legitimitáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitimitácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitimitácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Žalobca svoje nároky voči žalovanej odvodzuje zo zmluvy, ktorú táto uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s., teda bankou

poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa. Tieto nároky mal žalobca získať postúpením. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je voči dlžníkovi platné a účinné.

Aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

16. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách o zmene a doplnení ďalších predpisov (ďalej už len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v § 524 až 530 Občianskeho zákonníka, a to nadobudnutia účinnosti aktuálneho zákona o bankách od 01. januára 2002. Ustanovenie § 92 ods. 8 (pred 01. januárom 2009 ust. § 92 ods. 7) zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Zákonom o bankách sú - odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku - sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

Citované ustanovenie §92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§524 a nasl.). Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení §92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa §39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offo.

Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým nepláčanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Takéto postupovanie bánk voči ich klientom zákon o bankách doteraz výslovne neupravoval, čo v praxi spôsobovalo vážne výkladové problémy pri riešení otázky, či by pri prípadom postúpení pohľadávky banky voči jej klientovi došlo alebo nedošlo k porušeniu bankového tajomstva s cieľom ochrany klientov bánk.

Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle §92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé pohľadávky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom postúpenia pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

17. Súd poukazuje aj na závery zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove konaného dňa 21. 3. 2017, v zmysle ktorých: Ustanovením §92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s

ktorou dojednal finančnú službu (Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky ...). Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota, možnosť postúpiť bankovú pohľadávku iba na vybrané subjekty neodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Zákonom č. 299/2016 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2017 zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu základného imania u postupníka najmenej 500 000,- eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10 000,- eur a pod) a ii. Striktne podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

„Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 01.12.2010, ktorou advokátska kancelária Havel&Holásek, spol. s r. o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia.“ (rozsudok KS v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/58/2016.“

18. Ak predpoklady podľa ustanovenia §92 ods. 8 Zákona o bankách nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná a teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané a je v priamom rozpore so zákonom. Ako také je teda neplatné, a to nie len medzi stranami, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

Vyššie uvedené ustanovenie zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle §27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplyvajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom-postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom-postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie §525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

Zväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takým povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu ako neplatnú pre rozpor so zákonom. Z tohto dôvodu ani samotné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu žalobcu.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ustanovenie §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenie určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. Postúpenie pohľadávky v danom prípade tak bolo v priamom rozpore s ustanovením §525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účelom uvedeného ustanovenia je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto

neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa §526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v §525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle §526 Občianskeho zákonníka, nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

19. Súd postupoval v zmysle vyššie citovaného ustanovenia §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ktoré ukladá banke pred tým ako postúpi svoju pohľadávku, povinnosť splnenia určitých podmienok. Pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle citovaného ustanovenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé pohľadávky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom postúpenia pohľadávky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z obsahu spisu je zrejmé, že postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a dlžníkom na strane druhej strane, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť (predčasné ukončenie zmluvy) preukázali.

Z ustanovenia §92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupoval v rozpore s ustanovením §92 ods. 8 Zákona o bankách. Totiž, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť poukazuje, že žalobca nie je ani subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podriaďiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca nebol ani oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.

Žalobca v konaní ani nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol dlžníci (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané.

20. Z už uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia (§39 Občianskeho zákonníka), pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému mala byť pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90dní.

Z dôvodu, že súd nemal v tomto konaní preukázané, že by právny predchodca žalobcu splnil podmienky v súlade s ustanovením §92 ods. 8 Zákona o bankách, t.j. že by žalovaného pred postúpením písomne vyzval na plnenie dlhu a napriek tomu žalovaný zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90dní a ani to, že pred postúpením pohľadávky bol dlh zosplatený pôvodným veriteľom, čo malo za následok neplatné postúpenie pohľadávky a tým aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom konaní. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady

§ 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a to aj vrátane požadovaného úroku z omeškania.

21. Súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 3. 2018 pod sp. zn. 7Cdo/26/2017, ktorý uviedol, že podmienky podľa §92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).

V obdobných veciach tunajší súd rovnako rozhodol napr. rozsudkom zo dňa 26. 6. 2017 pod sp. zn. 5C/140/2012, rozsudkom zo dňa 13. 2. 2017 pod sp. zn. 5C/228/2014, rozsudkom zo dňa 30. 5. 2017 pod sp. zn. 5C/323/2014, rozsudkom zo dňa 7. 12. 2017 pod sp. zn. 5C/157/2016, rozsudkom zo dňa 5. 4. 2017 pod sp. zn. 17C/189/2014, ďalej pod sp. zn. 18C/157/2016, ďalej napr. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 27. 4. 2017 pod sp. zn. 19Co/363/2016, Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 14. 5. 2018 sp. zn. 23Co/109/2017 alebo napr. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 22. 3. 2018 sp. zn. 22Co/18/2017.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Súd žalobu žalobcu zamietol a teda žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Preto mu súd priznal náhradu trov konania. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.